قیل ہو لغۃ فی شنو یعنی لاتسمع والظاہر انہ من نیوشیدن بضم النون
وکسرہا بمعنی شنیدن کہ در سختی کند باری فراموش ۔ چنین کردند
یاران زندگانی ۔ ز کار افتادہ یعنی از تجربہ کار بشنو تا بدانی ۔ کہ سعدی
راہ رسم عشق باری ۔ چنان داند کہ در بغداد تازی ۔ یعنی زبان عرب
فان اہل بغداد کما یعرفون لسان الفرس کذلک یعرفون العربیۃ الفصیح
ایضا دلارامی کہ داری دل در و بند ۔ و گر چشم از ہمہ عالم فرو بند ۔ اگر لیلی و
مجنون زندہ گشتی ۔ حدیث عشق ازین دفتر نوشتی ۔ ای لو کان
فی الحیوۃ لکتب کل منہا و استنسخ حدیث العشق من ہذا الدفتر و اراد
بہ کلستان باب ششم در ضعف پیری ۔ و نقل بعض الکل ہکذا
الباب السادس فی الضعف والشیبۃ وقال الضعف بالفتح ضد القوۃ و بالضم
فیہ لغۃ کالغفلۃ والغفولۃ والشیبۃ بالفتح والسکون بیاض الشعر قال النبی علیہ الصلوۃ
والسلام من شاب شیبۃ فی الاسلام کان لہ نورا یوم القیمۃ وقیل اول من شاب
ابراہیم علیہ السلام فقال یا رب ما ہذا قال تعالی نوری و وقاری فقال علیہ السلام
رب زدنی نورا و وقارا ۔ حکایت باطائفہ دانشمندان در جامع دمشق
بحثی ہمی رفت و در بعض النسخ بحثی ہمی کردم والمعنی واحد تا گاہ جوانی از در آمد
و گفت درین میان کسی ہست کہ فارسی داند اشارت بمن کردند گفتم چہ
حاجت است پیری صد و پنجاہ سالہ در حالت نزع است و بزبان پارسی
چیزی می گوید و مفہوم ما بالاضافۃ نگردد ای لا یکون مفہوما و معلوما لنا اگر بکردم
قدم رنجہ شوی مزد و ثواب یابی ہنر و خدای تعالی من یافتن باشد کہ وصیتی کند
چون بیالینش فرا رسیدم این بیت می گفت بیت ۔ دمی چند گفتم بر ارم
بکام ۔ دریغا کہ بگرفت ماضی مجہولی من کرفتن راہ نفس ۔ و دریغا کہ بر چون

الوان عمر ۔ دمی یعنی نفس خورده بودیم گفتند بس ۔ معنی این بیت بعربی
باشا میان ہمی گفتم تعجب می کردند از عمر دراز و تاسف او بر حیاۃ دنیا گفتش
چگونہ در ین حالت گفت چہ گویم قطعہ ندیدہ کہ چہ سختی ہمی رسد بکسی ۔
کہ از دہانش بسکون النون للوزن و قد عرفت انہ یجوز اجتماع ثلثۃ سواکن فی
ہذہ اللغۃ بدر می کشد دندانی ۔ ای ینزع و یجیء خرمنہ قیاس کن کہ چہ حالت
بود در ان ساعت کہ از وجود عزیز بدر رود جانی ۔ ای یخرج روحہ
گفتم تصور مرگ از خیال بدر کن و وہم را بر طبیعت مستولی مکن دان کہ فیلسوفان
یعنی حکیمان گفتہ اند مزاج اگر مستقیم بود اعتماد بسکون اللآلی بقا نتواند و مرض
اگرچہ بائل بود بفتح الواو و لالت بگلی بر علاج نکند اگر فرمایی طبیب را تا خوام
تا معالجت کند کہ بسکون الہاء شنوی بیاء الخطاب گفت چہ حاجت ۔ بیت
خواجہ در بند ای در سودای نقش ایوانست ۔ ای الغرفۃ العالیۃ و قد مر
تحقیق ایوان فی اوایل الکتاب خانہ از پای بست بالبناء العزتی ای من اساسہ
ویرانست ۔ و بہذا ہو الذی وعدناہ فی الدیباجۃ فتذکر و دست بر ہم زند
یعنی بر سبیل تعجب و تاسف طبیب ظریف ۔ چون حرف با کاف المتجوہ و الراء
المہملۃ صفۃ مشبہۃ علی وزن خشن بیند او فتادہ حریف ۔ بالمہملتین یعنی
طبیب حاذق فرتوت بیند حریف افتادہ را تاسف می کند و دست
بر ہم زند و لا یباشر العلاج پیر مردی ز نزع می نالید ۔ پیرہ زن ای زوجتہ
صندلش ہمی مالید ۔ ای یدلک و صندل شجرۃ معروفۃ طیبۃ الرائحۃ یعنی تعالج لہ
امراتہ بالصندل فانہ کثیرا ما یخلط الصندل بالورد و یدلک بہ الرئیس والقدام
لدفع الصداع والحرارۃ چون محیط شد اعتدال مزاج ۔ نہ غریبست واحد الغرائم
و ہی بالفارسیۃ الضیوف کند نہ علاج ۔ حکایت پیری حکایت می کند دختری

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)